

Sygn. akt II Cz 601/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie : SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku F. (...) w W.

przy udziale K. J.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejscu utraconego

na skutek zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt I Co 1355/16

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie ten sposób, że wniosek oddalić i zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania 120 zł kosztów postępowania;

II. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania 150 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wydał wierzycielowi F. (...) w W. ponownie w zamian za utracony, tytuł wykonawczy w postaci wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 października 2001 roku (sygnatura akt (...)), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd podniósł, że wierzyciel wskazał, iż postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte i prowadzone zgodnie z jego wnioskiem przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu E. C.. Następnie, na podstawie postanowienia z dnia 13 listopada 2006 roku sądowy organ egzekucyjny umorzył postępowanie wobec dłużnika K. J. z uwagi na bezskuteczność egzekucji, jednakże nie zwrócił wierzycielowi oryginału tytułu wykonawczego. Komornik sądowy A. S., która przejęła całość spraw egzekucyjnych po E. C., poinformowała wierzyciela, że zwrot tytułu wykonawczego nie jest możliwy z uwagi na przekazanie akt do archiwum, a następnie ich zniszczenie w dacie 1 stycznia 2012 roku. Sąd uznał zatem, że wierzyciel w sposób dostateczny uprawdopodobnił utratę tytułu wykonawczego. Ponadto Sąd uznał się za zwolniony od ustosunkowania się do zarzutów odpowiedzi na wniosek, złożonej przez pełnomocnika dłużnika, albowiem wpłynęła ona do akt sprawy po przeprowadzeniu rozprawy oraz wydaniu merytorycznego rozstrzygnięcia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł uczestnik postępowania i zaskarżając postanowienie w całości, zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 794

k.p.c. i w zw. z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. polegające na nadaniu klauzuli wykonalności na wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 października 2001 r. w związku z ponownym wydaniem tytułu wykonawczego zamiast utraconego, w sytuacji gdy orzeczenie to – pierwotnie zaopatrzone w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 18 grudnia 2001 r. – jest przedmiotem postępowania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wszczętego dnia 20 grudnia 2016r., które zakończyło się w I instancji w dniu 27 marca 2017 r. wyrokiem pozbawiającym tytuł wykonawczy wykonalności, a w konsekwencji tytuł ten nie może być egzekwowany i nie powinna mu zostać nadawana klauzula wykonalności.

W oparciu o powyższe uchybienia skarżący wniósł o:

- zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 22 lutego 2017 r. poprzez oddalenie wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 października 2001 r. względnie o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 22 lutego 2017 r. w całości;

- zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia dłużnik podniósł, że Sąd wydając wierzycielowi nowy tytuł wraz z klauzulą nie może ignorować w/w okoliczności, skoro powództwo w tym przedmiocie w momencie wydawania kwestionowanego postanowienia już się toczyło. Dlatego – zdaniem skarżącego – należy wziąć pod uwagę, że skoro „stary” tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności z tej przyczyny, że po jego powstaniu nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, tym samym niedopuszczalne jest nadawanie kolejnej klauzuli na „nowy” tytuł wydany w miejsce utraconego. Kolejno skarżący podniósł, że okoliczności związane z przedawnieniem roszczenia i toczącym się w związku z tym postępowaniem z powództwa przeciwegzekucyjnego nie mogły być podnoszone przez dłużnika na etapie sprawy o wydanie ponownego tytułu wykonawczego w miejsce utraconego, gdyż zgodnie z jednolitym stanowiskiem doktryny w postępowaniu o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego w ramach postępowania wyjaśniającego sąd ustala jedynie fakt utraty tytułu wykonawczego. Nie można również pominąć faktu, iż wierzyciel – mając wiedzę o zakwestionowaniu tytułu przez dłużnika i toczącym się postępowaniu w przedmiocie pozbawienia go wykonalności, bezpośrednio przed wyznaczonym terminem rozprawy w niniejszej sprawie skierował sporny tytuł do egzekucji. Wierzyciel jednoznacznie zatem swym działaniem zmierza do pokrzywdzenia dłużnika oraz naraża go na znaczną szkodę w postaci dodatkowych kosztów, a także uczynienia niemożliwym osiągnięcia celu powództwa przeciwegzekucyjnego, które przecież zostało już uznane przez Sąd I instancji za zasadne.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

Podstawą żądania wierzyciela jest treść art. 794 k.p.c., który stanowi, że ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Należy zaznaczyć, iż przepis art. 794 k.p.c. przewiduje jedynie ponowne wydanie tytułu wykonawczego a nie ponowne nadanie klauzuli wykonalności. W postępowaniu tym sąd bada jedynie, czy nastąpiła utrata tytułu. Jeżeli sąd ustali, iż nastąpiła utrata tytułu, to wówczas wydaje postanowienie uwzględniające wniosek. W postępowaniu tym sąd nie może badać zarzutów merytorycznych dłużnika kwestionujących istnienie wierzytelności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 maja 1968 r., sygn. akt II Cz 75/68, Biul. SN 1968, nr 9, poz. 170), jej przedawnienie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1967 r., sygn. akt I Cz 39/67, OSPiKA 1968, z. 6, poz. 119) czy też istnienia przesłanek do nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 1966 r., sygn. akt I PZ 28/66, OSNCP 1967, nr 2, poz. 32).

Jednakże, jak ustalił w toku postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy, prawomocnym wyrokiem z dnia 27 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie o sygn. akt (...) pozbawił wykonalności wyrok zaoczny Sądu

Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 października 2001r. (sygn. akt (...)) zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 18 grudnia 2001r. Uwzględnione zostało tym samym powództwo przeciwegzekucyjne uczestnika postępowania oparte na treści art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c.

W chwili zatem orzekania w przedmiocie zażalenia przez Sąd Okręgowy, nie jest już możliwe uwzględnienie wniosku i wydanie ponownie tytułu, ponieważ nie jest już możliwe wydanie go w treści odpowiadającej treści tytułu utraconego. Tytuł został bowiem pozbawiony wykonalności i nie istnieje jako podstawa prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie zostało uwzględnione.

O kosztach postępowania w przedmiocie wniosku przed Sądem pierwszej instancji orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Zasądzona została od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwota 120 zł odpowiadająca kosztom zastępstwa procesowego (na podstawie § 8 ust 1 pkt 14 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. - Dz.U. z 2015 r. poz. 1800, w brzmieniu obowiązującym). Nie został uwzględniony wniosek o zasądzenie kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa ponieważ nie załączono dowodu jej uiszczenia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Zasądzona została kwota 150 zł (w tym kwota 30 zł tytułem opłaty sądowej od zażalenia, i kwota 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego – na podstawie na podstawie § 8 ust 1 pkt 14 w zw. z § 20 w zw. z § 10 ust 2 pkt 1 cyt. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie).

(...)